

"Duše v plamenech":

Temná a děsivá vize očiště od světice ze 14. století

Neslyšeli jste ještě o svaté Lydii ze Schiedamu? Je to v pořádku – není zrovna tím nejznámějším světce církvě. Ale chlapče, ona měla vizi očiště!

Svatá Lýdie byla nizozemská mystička z 15. století. V mládí během bruslení spadla a zlomila si žebro, z čehož se nikdy úplně nevzpamatovala. Ve zbytku života se oddala modlitbám a půstu a stala se známou jako svatá žena.

Hříšný člověk byl konvertován pomocí jejích modliteb a ona mu poradila krátce před jeho smrtí. Lýdie se zeptala jeho strážného anděla, co se s ním stane v příštím životě a byla požehnaná s neuvěřitelným obrazem očiště popsaného níže.

Berte na vědomí, že jako se všemi soukromými odhaleními, její vize není součástí pokladu víry a **žádný katolík není povinen tomu uvěřit**. Dokáže to však vybudovat víru v učení církve.

"Obrovské vězení"

„Je tohle peklo, můj bratře?“ zeptala se sv. Lýdie po vstupu na strašné místo. „Ne, sestro“ odpověděl anděl, „ale tato část očiště hraničí s peklem.“

Zde je to, co zahlédla prvně: „Pohledem na všechny strany, uviděla něco, co jí připomínalo obrovské vězení, obklopené zdmi pozoruhodné výšky, Černota, která ji spolu s monstrózními kameny inspirovala hrůzou.“

Pak začala slyšet příšerné zvuky: „Přibližováním se k této tísnivé ohradě, Lýdie zaslechla zmatené zvuky lamentujících hlasů, výkřiků zuřivosti, řetězů, nástrojů mučení, rány násilí, které vy-

konávali kati na svých obětech. Ten zvuk byl takový, že ani všechny hluky světa, v bouři nebo v boji, by s tím nesnesl srovnání.“

Lýdie našla muže, kterého hledala, v tmavé studni. Když odstranili kryt studny, tak na povrch „vyšel oblak plamenů, spolu s nejžalostnějšími výkřiky.“ Muž vypadal jako „duše v plamenech, připomínající žhavý kov.“

„Pohled na tuto duši, na kořist nejstrašnějších muk ohně,“ evidence říká, „tak šokoval svatou Lydii, že její cingulum se roztrhlo na dvě části; a jak již nebyla schopna dále snášet tento pohled, se okamžitě probudila ze své extáze.“

Sv. Lýdia se od té doby zavázala činit pokání na pomoc muži opustit očištěc a dostat se do nebe.

Zde je úplný popis její vize:

„On je tam,“ řekl jí anděl, „a velmi trpí. Budeš ochotná snést trochu bolesti s cílem ztlumit jeho bolest?“ „Určitě,“ ona odpověděla, „Jsem připravena strpět cokoliv, abych mu pomohla.“ Okamžitě ji anděl zavedl na místo strašného mučení. „Je tohle peklo, můj bratře?“, zeptala se svatá panna, zmocněna hrůzou. „Ne, sestro,“ odpověděl anděl, „ale tato část očiště hraničí s peklem.“

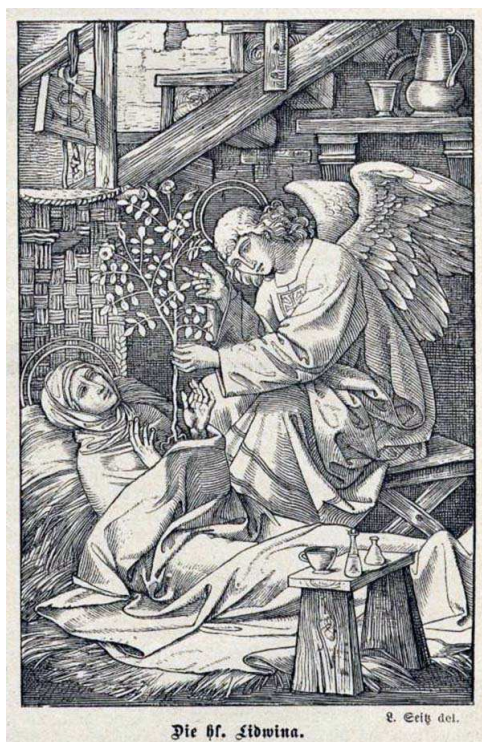
Pohledem na všechny strany, uviděla něco, co jí připomínalo obrovské vězení, obklopené zdmi pozoruhodné výšky, černotou, která ji spolu s monstrózními kameny inspirovala hrůzou. Přibližováním se k této tísnivé ohradě, Lýdie zaslechla zmatené zvuky lamentujících hlasů, výkřiků zuřivosti, řetězů, nástrojů mučení, rány násilí, které vykonávali kati na svých obětech.

Ten zvuk byl takový, že ani všechny hluky světa, v bouři nebo v boji, by s tím nesnesli srovnání. „Co je

to potom za strašné místo?“ Zeptala se sv. Lýdia svého dobrého anděla. „Chceš abych ti ho ukázal?“ „Ne, já tě o to prosím,“ řekla, vyděšená hrůzou, „hluk, který slyším, je tak strašidelný, že ho déle nesnesu; jak pak mohu snést pohled na ty hrůzy?“

Během pokračování její mysteriózní cesty uviděla anděla, který seděl smutně na obrubníku studny. „Kdo je tento anděl?“ zeptala se svého průvodce. „Je to,“ on odpověděl, „anděl-strážce hříšníka, o kterého se tak velmi zajímáš. Jeho duše je v této studni, kde má speciální očištěc.“ Při těchto slovech hodila Lýdie tázavý pohled na svého anděla; toužila vidět tu duši, která jí byla milá a snažila se ji uvolnit z té strašné jámy.

Její anděl, který jí rozuměl, stáhl kryt studny, ze které vyšly plamenné oblaky spolu s nejžalostnějšími výkřiky. „Poznáváš ten hlas?“, řekl jí anděl. „Běda! ano,“ odpověděla služebnice Boha. „Toužíš vidět tu duši?“ Pokračoval. Na její kladnou odpověď reagoval

zvoláním jeho jména; a naše panna okamžitě uviděla, při ústí jámy, duši v plamelech, připomínající žhavý kov, která jí řekla sotva slyšitelným hlasem, 'Ó, Lýdie, služebník Boží, kdo mi poskytne rozjímání tváře Nejvyššího?'

Pohled na tuto duši, na

kořist nejstrašnějších muk ohně, tak šokoval svatou Lydii, že její cingulum se roztrhlo na dvě části; a jak již nebyla schopna dále snášet tento pohled, se okamžitě probudila ze své extáze. Přítomná osoba, která vnímala její strach, se jí zeptala na důvod. 'Běda!' odpověděla, 'jak jsou strašné věznice očiště! Bylo to na pomoc duším, kterým jsem dovolila tam sestoupit. Bez tohoto motivu, pokud by mi patřil svět, nepodstoupila bych ten teror, který inspiroval ten hrozný zážitek.'

O několik dní uviděla stejného anděla, který vypadal tehdy tak sklesle, dnes s rozradostněnou tváří; řekl jí, že duše jeho chráněnce opustila jámu a přešla do běžného očiště. Toto částečné zmírnění neuspokojilo milosrdenství Lýdie; pokračovala v modlitbách za ubohého pacienta, a vztahovala na něj podstatu svého utrpení, až uviděla, jak se nebeské brány před ním otevřely.

(Očištec od Fr. F. X. SCHOUPE, SJ, 16-19)

Zdroj: churchpop.com, 7. 12. 2016, Převzato z www.lifenews.sk
(Na fatym.com vydáno 2. 1. 2017)

Krátká zamyšlení

**Pane, ty jsi sochař
a já jsem hlína ve tvých rukou.
Dej, ať se vždy nechám
poddajně přetvářet.
Tak bude mé srdce milovat
a stane se mistrovským dílem
Tvé lásky!
A. K.**

Přátele pod telefonem

*V příručním seznamu
pár telefonních čísel
zbude nám po nich
zbude jim po nás.
Koho dřív
zavolá*

Pán. ALOIS VOLKMAN

